

عنوان مقاله:

تحلیل روشهای افزایش تاب آوری شهری در بافت تاریخی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

عرفان انجم شعاع - کارشناسی ارشد، گروه عمران، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

آنچه امروز در مبحث مدیریت شهرهای جهان مطرح می گردد، تاب آوری شهرها است که از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است زیرا می تواند حیات و دوام یک شهر را به راحتی تحت تاثیر قرار دهد. هدف این تحقیق شناسایی و اولویت بندی عوامل موثر بر افزایش تاب آوری شهری در بافت تاریخی است که ضمن شناسایی مهمترین عوامل موثر با استفاده از مطالعات کتابخانهای، از پرسشنامههای مبتنی بر مقایسات زوجی، پس از بررسی روایی و پایایی پرسشنامه استفاده شده است که عوامل موثر با استفاده از نظر خبرگان و نرم افزار Expert choice مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و براساس نتایج، پنج مورد از موثرترین عوامل بر افزایش تاب آوری شهری در بافت تاریخی شامل: ایجاد استحکام بنا در سازه های فرسوده و تاریخی، ایجاد مهارت های ارتباطی، ایجاد ظرفیت سازگاری با انطباق با بحران، همکاری منظم و متحد موسسات با سایر سازمانها و ذی نفعان در طول یک فاجعه، ایجاد دسترسی بالقوه به مسیرهای تخلیه، میباشد.

کلمات کلیدی:

تاب آوری شهری، افزایش تاب آوری، بافت تاریخی، بافت فرسوده، بلایای طبیعی، روش سلسله مراتبی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960379>

